

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

Bakalářská práce

2014

Barbora Linhartová

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

Barbora Linhartová

**The muckrakers aneb vybrané mediální
kauzy v USA na počátku 20. století**

Bakalářská práce

Praha 2014

Autor práce: **Barbora Linhartová**

Vedoucí práce: **PhDr. Jan Cebe, Ph.D.**

Rok obhajoby: 2014

Bibliografický záznam

LINHARTOVÁ, Barbora. The muckrakers aneb vybrané mediální kauzy v USA na počátku 20. století. Praha, 2014. 57 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Jan Cebe, Ph.D.

Abstrakt

Tato práce pojednává o takzvaných muckrakers na počátku 20. století v Americe. Snaží se vysvětlit, co toto označení znamená, proč a za jakých okolností vzniklo, nebo kdo tento pojem použil jako první. V práci je vybráno pět představitelů muckrakingu, kterými se zabývám více do detailu. Tito vybraní představitelé jsou: Upton Sinclair, Ida Tarbell, Lincoln Steffens, David Graham Phillips a Samuel Hopkins Adams. Je zde uvedena jejich biografie, kauzy, kterými se ve své novinářské činnosti zabývali, publikace, které vydali. U každého představitele je shrnuto, zda svou činností přispěl k nějakému zlepšení situace, popřípadě k jejímu vyřešení. Cílem práce je uvědomit si, jakou „moc“ novináři na počátku 20. století měli, jak ovlivnili tehdejší společnost a jakých výsledků díky své činnosti dosáhli.

Abstract

This work deals with so called muckrakers at the beginning of 20th century in the USA. Its main aim is to explain what this term means, as well as why it arose, by which circumstances was its beginning accompanied, or who used the term muckraking for the first time. In this work, there are five selected representatives of muckraking, who are examined in detail. These representatives are: Upton Sinclair, Ida Tarbell, Lincoln Steffens, David Graham Phillips, and Samuel Hopkins Adams. Their biography, the cases which they were concerned with or their publications are included in the work. With every representative, there is a summary of his/her contribution to an improvement of the situation, or to its solving. The main target of this work is to realize how big power did the journalists of the beginning of 20th century have, how they influenced the population of that time, and which consequences they reached.

Klíčová slova

Muckrakers, Upton Sinclair, Džungle, Ida Tarbell, Lincoln Steffens, David Graham Phillips, Samuel Hopkins Adams

Keywords

The muckrakers, Upton Sinclair, The Jungle, Ida Tarbell, Lincoln Steffens, David Graham Phillips, Samuel Hopkins Adams

Rozsah práce:

59 155 znaků s mezerami (8 742 slov, 35 stran)

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 25. 4. 2014

Barbora Linhartová

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucímu své bakalářské práce, PhDr. Janu Cebemu, Ph.D., za občasné konzultace a cenné rady.

Obsah

ÚVOD	2
1. POČÁTKY 20. STOLETÍ V USA	4
2. VYMEZENÍ POJMU MUCKRAKING.....	7
2.1 KDO TO BYLI MUCKRAKERS	8
2.2 VZNIK POJMU MUCKRAKERS	9
2.3 VÝZNAM MUCKRAKERŮ PRO SPOLEČNOST.....	11
3. JEDNOTLIVÍ VYBRANÍ PŘEDSTAVITELÉ MUCKRAKINGU.....	13
3.1 UPTON SINCLAIR	13
3.1.1 Dílo <i>The Jungle</i>	17
3.1.2 Výsledek činnosti autora.....	18
3.2 IDA MINERVA TARBELL.....	20
3.2.1 Dílo <i>The History of the Standard Oil Company</i>	23
3.3 LINCOLN STEFFENS.....	25
3.3.1 Dílo <i>The Shame of the Cities</i>	27
3.4 DAVID GRAHAM PHILLIPS	29
3.4.1 Dílo <i>The Treason of the Senate</i>	30
3.5 SAMUEL HOPKINS ADAMS	32
3.5.1 <i>The Great American Fraud</i>	33
ZÁVĚR.....	35
SUMMARY.....	35
POUŽITÁ LITERATURA	37
SEZNAM PŘÍLOH	38
PŘÍLOHY	41

Úvod

Téma bakalářské práce, The muckrakers aneb vybrané mediální kauzy v USA na počátku 20. století, jsem se rozhodla zpracovat hlavně proto, že mě toto období velmi zaujalo a chtěla jsem se o něj více zajímat. Přelom devatenáctého a dvacátého století a s ním spojená progresivní éra, způsobila ve Spojených státech i v okolním světě mnohé změny. Je to období průmyslového rozvoje, vývoje technologií, tvorby nových produktů, ale hlavně, je to období, kdy došlo k přeměně životního stylu celých společností.

Tradiční venkovský způsob života spojený s prací v zemědělství a na farmách začal postupně ovlivňovat rozvoj průmyslu. Lidé se začínali stěhovat do rychle rostoucích měst, aby zde našli práci a vydělali si tak na živobytí. Často opouštěli své rodiny, bydliště, nebo tradiční zaměstnání v zemědělství pro moderní způsob života ve městech. Došlo k rozpadu původních rodinných kultur a začínaly se vytvářet kultury jiné. Nové objevy a rozvoj průmyslových odvětví s sebou přinesl velkou příležitost, jak zbohatnout. Výrobní trh byl zcela volný, téměř neregulovaný a otevřený novým nápadům. Toho využili i ti, jenž později založil a vlastnili velké výrobní korporace, průmyslové závody, nebo doly.

Spojené státy začaly velmi prosperovat a vzkvétat. Amerika se stala snem svobodné země, otevřené novým nápadům a příležitostem. Není proto divu, že tato země začala lákat i ostatní národy, dychtící po svobodě, bohatství, nebo úspěchu. Do Nového světa přijížděly obrovské zástupy imigrantů, kteří zde chtěli najít domov, práci a spokojený život.

Rozšiřující se americká města měla problém obrovský příval imigrantů pojmout. A tak se začaly objevovat problémy spojené s přelidněním měst, bojem o práci, nebo chudoba.

Stále více se prohlubovala sociální propast.

Ti nejbohatší, především vlastníci velkých firem, bohatí obchodníci, žili v přepychu a luxusu, stavěli si obrovská sídla, pořádali přepychové oslavy, dovolené a hýřili penězi. I střední třída, nejčastěji vzdělaní profesionálové, výše postavení pracovníci žili v dostatku a pohodlí, zatímco nejpočetnější část americké společnosti silně strádala a doslova sváděla každodenní boj o přežití.

Toho si všimla skupina investigativních novinářů, která se těmto problémům chtěla postavit. Nelíbilo se jim, jak majitelé a ředitelé výrobních závodů zacházejí s dělníky, nelíbil se jim ani fakt, že velké závody nemají ve svém odvětví konkurenci a diktují si přehnané podmínky, což bylo z části způsobené i úplatkářstvím mezi politiky a průmyslovými magnáty.

Tito novináři, později nazvaní muckrakery, začali o problémech moderní doby psát články a publikovat je v oblíbených novinách a magazínech. Tak se povědomí o těchto problémech rozšířilo i mezi širší společnost, hlavně střední třídu. Lidé se nejprve divili, o čem to novináři píší, později si ale uvědomili, jak skutečné tyto informace jsou a začali se bouřit a požadovat nápravu. Jejich nespokojenost donutila politiky tyto problémy řešit. Bylo tak schváleno několik nových zákonů a situace se postupně začala zlepšovat.¹

---

¹ Hillstrom, L. C. (2009). *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era*. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 7-19). Detroit, MI, USA : Omnigraphics, Incorporated.

1. Počátky 20. století v USA

Počátky 20. století ve Spojených státech amerických se často označují pojmem Progresivní éra nebo také tzv. Pokroková éra.² V průběhu devatenáctého století zažily Spojené státy průmyslovou revoluci, která přinesla změny v technologiích, komunikaci, dopravě, nebo v obchodu. Během několika desetiletí tyto změny napomohly k přeměně celé tehdejší společnosti. Lidé se stále více stěhovali do velkých měst za práci, opouštěli zemědělskou výrobu, aby začali pracovat v průmyslu, v továrnách a velkých závodech. Ačkoliv vlna industrializace přinesla Spojeným státům prosperitu a bohatství, ne všichni obyvatelé byli spokojeni. Několik talentovaných, ambiciózních jedinců v této době vybudovalo obrovské podniky, které jim přinesly ohromné bohatství. Jejich úspěch ovšem stávil na úkor milionů pracujících Američanů, kteří museli dřít v dolech, továrnách, jatkách, nebo na železnicích, v hrůzných a často nebezpečných podmínkách.³

Stále se zvyšovala sociální propast a stoupala také rivalita mezi lidmi (viz. Příloha č. 1). Byla to rivalita o práci, lepší bydlení, či jiné aspekty života. Ve městech mimo jiné stoupala kriminalita. Ve společnosti všechny tyto změny v životním stylu obyvatel způsobovaly nemalý zmatek. Pojem progresivismus reaguje na tyto nové změny a označuje odpověď na ekonomické a sociální problémy, které vznikly díky rychlé industrializaci.⁴

Vedoucí industrialisté a jejich rodiny tvořily bohatou a mocnou vrchní třídu v americké společnosti. Svě extrémní bohatství dávali na obdiv stavěním obrovských sídel, plachtěním v drahých jachtách, nebo například pořádáním okázalých oslav a večeří pro hosty. Na přelomu devatenáctého a dvacátého století ovládalo pár tisíc amerických milionářů 90 procent všech národních zdrojů.

---

² *Eleanor Roosevelt Papers Project*. (nedatováno). Získáno 20. December 2013, z Teaching Eleanor Roosevelt Glossary, The Progressive Era (1890-1920): <http://www.gwu.edu/~erpapers/teachinger/glossary/progressive-era.cfm>

³ Hillstrom, L. C. (2009). *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era*. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 7-19). Detroit, MI, USA : Omnigraphics, Incorporated.

⁴ *Eleanor Roosevelt Papers Project*. (nedatováno). Získáno 20. December 2013, z Teaching Eleanor Roosevelt Glossary, The Progressive Era (1890-1920): <http://www.gwu.edu/~erpapers/teachinger/glossary/progressive-era.cfm>

Ve stejné době se ve společnosti utvořila poměrně velká střední třída, tvořená manažery a různými profesionály. Tyto rodiny si mohly dovolit pohodlné rodinné domky v příjemném a bezpečném prostředí. Mohly si také dovolit nové produkty a výhody, které s sebou přinesla industrializace, například elektrická světla, telefony, kvalitní jídlo a oblečení. Poptávali i po různých sportovních a kulturních aktivitách.

Spodní, pracující třídu tvořili dělníci v továrnách a nově vzniklých závodech. Velkou část tvořili přistěhovalci, kteří se do Ameriky stěhovali za práci, výdělkem a lepším životem. Mezi roky 1900 a 1915 do Spojených států přicestovalo až 14,5 milionu imigrantů. Americká města se rychle a chaoticky zvětšovala, aby pojmula nové obyvatele. V mnohých městech docházelo k populační explozi a místní vlády již nebyly schopny kontrolovat dění ve městech. Výsledkem toho se většina velkých amerických měst začala chátrat, utápěla se v chudobě, beznaději a stále stoupala kriminalita. V přelidněných městech se snáze šířily nemoci, jako tyfus, cholera, nebo tuberkulóza. Obrovské přelidnění se odrazilo ve zvýšení počtu vražd o 300 procent oproti posledním dvěma desetiletím devatenáctého století.

Na počátku dvacátého století se stále více Američanů snažilo tyto problémy změnit a situaci vyřešit. Progresivisté, jak se sami označovali, chtěli přeměnit tehdejší americkou kapitalistickou společnost a tím i celé Spojené státy na lepší a bezpečnější místo pro život. Jejich cílem bylo především omezit moc velkých národních společností, poukázat na korupci v jednotlivých průmyslových odvětvích, ale i ve vládě, zlepšit pracovní podmínky a zacházení s pracovníky v továrnách, nebo zlepšit životní podmínky chudých imigrantů, žijících na okraji měst.⁵ Snažili se toho dosáhnout hlavně tím, že o těchto problémech bude vědět společnost, neboli prostřednictvím tisku. Proto byla většina progresivistů spojena s novinářstvím a spisovatelstvím.

Původně tento pojem označoval sociální hnutí, ale později přerostl v hnutí politické. První progresivisté odmítali teorii sociálního darwinismu, neboť věřili, že sociální problémy, jako jsou chudoba, násilí, rasismus, třídní nerovnost, nebo chamtivost, nejsou pouze

---

⁵ Hillstrom, L. C. (2009). *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era*. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 7-19). Detroit, MI, USA : Omnigraphics, Incorporated.

vrozené a neodvratitelné, ale můžou být postupně odstraněny poskytováním dobrého vzdělání, bezpečí i dostatečné pracovní nabídky.⁶

Progresivisté byli vysokoškolsky vzdělaní lidé, patřící do střední třídy, ve většině případů pocházející z měst, kteří se snažili o zlepšení společenské situace prostřednictvím vládních reforem. Aby bylo možné dosáhnout nějakých změn, museli nejdříve společnost o špatnostech informovat. Proto měli v době progresivismu obrovskou moc právě novináři, jejichž články četli každý den tisíce lidí. Tisk byl v té době velmi mocné médium.⁷

Progresivisté se zaměřovali především na odhalování korupce spojené s chamtivostí velkých korporací, zacházení s přistěhovalci, špatnými pracovními podmínkami, nebo například špatnou hygienou. Snažili se lidem vštípit, co znamená pojem demokracie, na co mají právo a proti čemu se mohou bránit. Proto také často přesvědčovali společnost, aby chodila volit, aby se postavila proti vládě, pokud není spokojena s její prací.

K rozvoji progresivismu přispělo i zvolení prezidenta Theodora Roosevelta v roce 1901, neboť se prezident za progresivisty dočasně postavil a podporoval je. Souhlasil s názorem, že velké korporace musí být kontrolovány, aby nedocházelo ke korupci a vzniku obrovských monopolů.⁸

Prezidentův postoj se však změnil v roce 1906, když vyšla série článků Davida Grahama Phillipse, *Treason of the Senate*. S touto sérií článků již prezident Roosevelt nemohl souhlasit, neboť odhalovala korupci a špatnosti ve vládě. Aby prezident nezradil své kolegy a spolupracovníky, nejen že se obrátil k progresivistickým novinářům zády, ale

---

⁶ *Eleanor Roosevelt Papers Project*. (nedatováno). Získáno 20. December 2013, z Teaching Eleanor Roosevelt Glossary, The Progressive Era (1890-1920): <http://www.gwu.edu/~erpapers/teachinger/glossary/progressive-era.cfm>

⁷ Hillstrom, L. C. (2009). *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era*. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 7-19). Detroit, MI, USA : Omnigraphics, Incorporated.

⁸ *Eleanor Roosevelt Papers Project*. (nedatováno). Získáno 20. December 2013, z Teaching Eleanor Roosevelt Glossary, The Progressive Era (1890-1920): <http://www.gwu.edu/~erpapers/teachinger/glossary/progressive-era.cfm>

dokonce proti nim i začal bojovat. Ve svém proslovu je přirovnal k postavičce z komiksu z Bunyanova *Pilgrim's Progress*, které je uděleno neustále hrabat hnůj a označil za muckrakery.⁹

2. Vymezení pojmu muckraking

Jak již bylo zmíněno v předešlé kapitole, význam pojmu muckraking, tak, jak je o něm uvažováno v této práci, vznikl na počátku 20. století ve Spojených státech amerických. Označoval nejdříve jednotlivé osobnosti novinářství, která se svými dotěrnými a často kritickými články snažili upoutat pozornost veřejnosti a upozorňovat tak na některé nedostatky tehdejšího života.¹⁰ Postupem času se však označení muckrakers nepoužívalo jen pro jednotlivé osobnosti, ale význam slova se postupně vyvíjel. S přibývajícimi články a kauzami muckrakerů nabýval tento pojem rozměrů, jež shrnovaly celkový postoj investigativních novinářů, jejich poslání a práci. Pod slovem muckraker se skrývali jak již zmínění novináři, tak i různí sociální reformisté.¹¹

Ačkoliv investigativní novináři existovali ještě před počátkem dvacátého století, růst počtu prodaných výtisků a rozvoj všestranných magazínů přinesl jejich články do popředí tehdejších zájmů. Muckraking se stal hnutím, které podporovalo progresivismus a jeho reformy. Články muckrakerů přinášely povědomí o různých společenských problémech, poskytovaly veřejnosti detailní popis chudoby a špíny v rychle se rozrůstajících městech, problémy nově přistěhovalých cizinců, nebo podmínky dětské práce.¹²

---

⁹ Arthur Weinberg, L. S. (2001). *The Muckrakers*. Illinois: First Illinois Paperback.

¹⁰ Hillstrom, L. C. (2009). Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 7-19). Detroit, MI, USA : Omnigraphics, Incorporated.

¹¹ *Eleanor Roosevelt Papers Project*. (nedatováno). Získáno 20. December 2013, z Teaching Eleanor Roosevelt Glossary, The Progressive Era (1890-1920): <http://www.gwu.edu/~erpapers/teachinger/glossary/progressive-era.cfm>

¹² Hillstrom, L. C. (2009). Chapter three-Addressing Social Problems. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 35-50). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated .

2.1 Kdo to byli muckrakers

Pojem muckrakeři označuje osobnosti první poloviny 20. století ve Spojených státech amerických, kteří se snažili napravit problémy ve společnosti, které vznikly díky rychlému hospodářskému a průmyslovému rozvoji a reformám ve společnosti. Většinou se označení muckraker pojí s novináři, spisovateli, nebo sociálními reformátory. Tito lidé se snažili na problémy moderní doby poukazovat a veřejně je šířit.¹³ Byli to převážně levicově smýšlející lidé, kteří bojovali proti krutým podmínkám rychle se rozvíjejícího kapitalismu. Muckrakeři poukazovali jak na nedostatečnou legislativu, tak například i na korupci v průmyslu nebo ve vládě.¹⁴

Tito novináři psali obvykle pro časopisy, které vycházely jednou za měsíc. Snažili se vyšetřovat různé problémy ve společnosti, publikovat o nich články a šířit tak veřejné povědomí o politické a sociální situaci v zemi a vyvolat mezi lidmi touhu po změnách. Zabývali se zkoumáním a psaním o rostoucí chudobě v amerických městech, o životních podmínkách ve společnosti a o prostředí chudých lidí. Jejich cílem bylo také zkoumat špatné pracovní podmínky v amerických továrnách, velkých výrobních závodech, nebo třeba v dolech. Upozorňovali mimo jiné na příliš dlouhou pracovní dobu, nepřiměřeně nízký plat a nehygienické pracovní prostředí. Muckrakeři odhalovali kruté a nemilosrdné obchodní praktiky a zneužívání důvěry velkými korporacemi a bohatými průmyslovými magnáty. V neposlední řadě psali o podvodech a korupci na všech úrovních vlády.

Díky muckrakerům vyplouvala témata týkající se společenských problémů na povrch a dostávala se tak do povědomí obyvatel. Z muckrakerů se stali takzvaní „hlídací psi“, v anglickém překladu, watchdogs, kteří pomáhali ochraňovat tehdejší americkou společnost a demokracii před vlivnými průmyslovými magnáty a jejich praktikami.¹⁵

---

¹³ Hillstrom, L. C. (2009). Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 7-19). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

¹⁴ *Eleanor Roosevelt Papers Project*. (nedatováno). Získáno 20. December 2013, z Teaching Eleanor Roosevelt Glossary, The Progressive Era (1890-1920): <http://www.gwu.edu/~erpapers/teachinger/glossary/progressive-era.cfm>

¹⁵ Hillstrom, L. C. (11/2009). Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era* (stránky 3-4). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

Prvním muckrakerem se stal Lincoln Steffens, který publikoval v magazínu *McClure's* sérii článků, *The Shame of the Cities*. První článek ze série, *Tweed Days in St. Louis* vyšel v říjnu 1902, o měsíc později vyšel ve stejném magazínu první článek Idy Tarbell ze série *The History of the Standard Oil Company*.¹⁶

2.2 Vznik pojmu muckrakers

Pojem muckrakers, ve významu označující investigativní novináře, vznikl v roce 1906 během Rooseveltova slavného proslovu. Do této doby prezident Roosevelt a představitelé investigativní žurnalistiky blízce spolupracovali, prezident nemohl přehlížet jimi popisované problémy a rozhodl se je podporovat a pomáhat jim schválit progresivní opatření.

Progresivisté vynášeli různé problémy té doby na povrch, publikovali o nich články v časopisech, čímž o těchto problémech šířili povědomí mezi veřejností. Prezident Roosevelt pak využíval sílu a význam veřejného mínění při schvalování nových zákonů v Kongresu.¹⁷ Kongres tak schválil hygienické standardy, jako například *The Pure Food and Drugs Act* (1906), nebo *The Federal Meat Inspection Act* (1906).¹⁸ Společně tak prohlubovali roli federální vlády, při odstraňování problémů vzniklých kvůli rychlé industrializaci.

Zlom však přišel roku 1906, kdy se prezident Theodore Roosevelt začal pozastavovat nad příliš negativním tónem, který byl z amerických novin a magazínů cítit. Obvinil novináře, že se přehnaně soustředí na odhalování problémů a skandálů, neboli, „hrabají se v hnoji“ („raking through the muck“) a zapomínají přitom na pozitivní a povznášející příběhy.¹⁹

---

¹⁶ Filler, L. (1993). *The Muckrakers*. Stanford: Stanford University Press.

¹⁷ Hillstrom, L. C. (11/2009). *Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era*. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era* (stránky 3-4). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

¹⁸ Heideking Jürgen, M. C. (2012). *Dějiny USA*. Praha 7: Grada Publishing, a.s.

¹⁹ Hillstrom, L. C. (11/2009). *Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era*. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era* (stránky 3-4). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

Tento negativní postoj prezidenta byl zřejmě způsoben i tím, že v časopisu *Cosmopolitan* Williama Randolpha Hearsta vyšla série článků s názvem *Treason of the Senate* (Zrada Senátu). Autorem této série článků byl investigativní novinář David Graham Phillips.

To byla, jak se zdá, pro Roosevelta poslední kapka, neboť Phillips v článcích obvinil vybrané americké senátory ze spolupráce s velkými podniky na úkor obyvatel.²⁰ Roosevelt se proto postavil na stranu Senátu a na jeho obranu pronesl řeč, ve které přirovnal tehdejší investigativní novináře k muckrakeru v Bunyanově *Pilgrim's Progress*. Roosevelt ve svém projevu pronesl: „The man who could look no way but downward with the muck-rake in his hands; who would neither look up nor regard the crown he was offered, but continued to rake to himself the filth on the floor.”

Většina novinářů s tímto označením hrubě nesouhlasila a bránila se mu. Cítili se být prezidentovou řečí podvedeni, nic se však nezměnilo na tom, že od tohoto Rooseveltova projevu začali být investigativní novináři první poloviny 20. století označováni jako muckrakers.²¹

Některé časopisy, jako například *McClure's Magazine*, *American Magazine*, nebo *Everybody's* pokračovaly i nadále s publikací investigativních článků o politických, sociálních či finančních nespravedlnostech. Bohužel ale zájem o tento druh článků z řad čtenářů postupně vyprchával. Jak konstatoval John O'Hara Consgrave, editor časopisu *Everybody's*, téma ještě zdaleka nebylo vyčerpáno, avšak zájem veřejnosti postupně opadal, proto bylo nutné články nahradit populárnější tematikou.²²

Slovo muckrakers se používá do dnes v kladném významu, v souvislosti s americkými novináři, kteří odhalili chamtivost velkých korporací, korupci ve vládě a další protizákonné aktivity. Jedním z mnoha osobností, které ocenili přínos muckrakerů byl Robert La Follette, guvernér Wisconsinu (1901-1906) a jeden z nejpřímočařejších leaderů

---

²⁰ Arthur Weinberg, L. S. (2001). *The Muckrakers*. Illinois: First Illinois Paperback.

²¹ Hillstrom, L. C. (11/2009). *Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era*. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era* (stránky 3-4). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

²² Simkin, J. (nedatováno). *Spartacus Educational*. Získáno 10. December 2013, z Muckraking Journalism : <http://www.spartacus.schoolnet.co.uk/Jmuckraking.htm>

progresivní éry. La Follette později působil jako senátor Wisconsinu (1906-1924) a roku 1924 kandidoval na prezidenta za progresivní stranu. V roce 1912 La Follette pronesl řeč, ve které shrnul přínosy muckrakerů a důležitost svobodného tisku pro americkou společnost.²³

2.3 Význam muckrakerů pro společnost

„The journalist is a true servant of democracy. The best journalist of today occupies the exact place of the prophets of old: he cries out the truth and calls for reform.“

Ray Stannard Baker, 1906

Prezident Theodore Roosevelt se postavil do čela progresivistického hnutí. Záměrně upoutával pozornost na chamtivost velkých korporací a korupci ve vládě, které se schovávaly pod povrchem zdánlivého úspěchu a prosperity Spojených států. Jeho snahy o reformu získaly velké podpory u investigativních novinářů, takzvaných muckrakerů. Muckrakeři prováděli rozsáhlé výzkumy různých politických a sociálních problémů, o kterých následně psali přesvědčivé články plné důkazů a argumentů a publikovali je v tehdejších populárních časopisech.

Muckrakeři se těšili několika výhodám, které zvýšily dopad jejich práce. Jednou z nich bylo to, že před vynálezem televize nebo internetu byly noviny a časopisy jediným masovým zdrojem informací. Druhou výhodou bylo složení samotných čtenářů. Často se jednalo o vzdělanou střední třídu, která se o problémy ve společnosti zajímala a požadovala nápravu. Další velmi důležitou výhodou muckrakerů byla podpora ze strany editorů a vydavatelů časopisů, kteří sdíleli jejich obavy o problémech, kterým čelí americká společnost.

Články muckrakerů své čtenáře doslova šokovaly a inspirovaly je k touze po změně této situace. Přižívovaly tak plameny Rooseveltových snah po progresivních reformách a přeměňovaly lokální problémy na problémy národní. Z obliby těchto článků samozřejmě

---

těžili i vydavatelé, neboť se několikanásobně zvedla prodejnost jejich časopisů a tím i platby za reklamu. Roku 1906, v době, kdy byli muckrakeři na vrcholu své slávy, se roční oběh deseti nejznámějších časopisů, soustředících se na investigativní žurnalistiku pohyboval okolo tří milionů výtisků.

Přesto, že se témata muckrakerů týkala různých společenských problémů, například nehygienické pracovní podmínky v masové výrobě, chudobě ve městech, spojoval je pojem zrada. „Americká společnost byla zrazena těmi, kteří postavili tyto velké korporace a zaměstnávali imigranty a dělníky. Ve zradě jim pomáhali i politici na všech úrovních, zvláště ale ti nejvýše postavení,“ publikovali John Tebbel a Mary Ellen Zuckerman v *The Magazine in America, 1741-1990*. Většina američanů se zájmem a šokem sledovala odhalení muckrakerů a netrpělivě čekali na další články. Tyto články v lidech podněcovaly volání po nápravě a reformách.²⁴

Podle Thomase Leonarda však odhalení investigativních novinářů čtenáře jak přitahovala, tak i odpuzovala. Zatímco se muckrakeři snažili zásobovat společnost zdravou dávkou faktů a přesvědčit ji, aby naléhala na své zvolené zástupce a požadovala změny, reakce společnosti byly rozporuplné. Veřejnost se místo toho stáhla z politického života, zastrášená přílišnou zkorumpovaností politiků, kterou, jak byli přesvědčeni, nemohou, jako občané, změnit. Tak by muckrakeři mohli neúmyslně formovat první generaci občanů, která se nejprve naladila na mediální vlnu, se zájmem sledovala politické dění a toužila po změně, ale následně tuto vlnu raději opustila, neboť začala mít strach z toho, co slyší.²⁵

---

²³ Hillstrom, L. C. (11/2009). Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era* (stránky 3-4). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

²⁴ Hillstrom, L. C. (2009). Chapter two: The Role of Journalism in America. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 21-34). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

²⁵ Leonard, T. (2000). Did the Muckrakers Muck Up Progress? V R. Miraldi, *THE MUCKRAKERS Evangelical Crusaders* (stránky 131-155). Westport: Praeger Publishers.

3. Jednotliví vybraní představitelé muckrakingu

V následujících podkapitolách bude představeno pět představitelů muckrakingu a jejich významná díla. Jedná se o Uptonu Sinclaira a jeho dílo *The Jungle (Džungle, také Jatka)*, Idu Tarbell a dílo *The History of the Standard Oil Company (Historie společnosti Standard Oil)*, Lincolna Steffense a jeho dílo *The Shame of the Cities (Hanba měst)*, Davida Grahama Phillipse a dílo *The Treason of the Senate (Zrada Senátu)* a Samuela Hopkinse Adamse s dílem *The Great American Fraud (Velký americký podvod)*. Tito představitelé byli významnými levicově smýšlejícími novináři a spisovateli první poloviny dvacátého století v USA, kteří tehdejší společnost výrazně ovlivnili a způsobili v ní nemalý rozruch. Jejich díla se týkala tehdejších problémů ve společnosti, které, jak oni prezentovali, způsoboval rychlý nástup kapitalismu, se kterým přišly různé společenské problémy. Ve svých dílech poukazují například na korupci, vykořisťování dělníků, špatné pracovní podmínky a další problémy.

3.1 Upton Sinclair

Upton Beall Sinclair, Jr., se narodil 20. září 1878 v Baltimoru ve státě Maryland. V roce 1888 se jeho rodina přestěhovala do New Yorku. Sinclair pocházel z poměrně chudé rodiny, což bylo způsobeno především tím, že jeho otec, Upton Beall Sinclair, Sr., byl alkoholik a měl velmi omezené obchodní schopnosti. Část svého života ale strávil u svých prarodičů, kteří naopak patřili mezi bohatší vrstvu společnosti. Podle Sinclairova pozdějšího tvrzení mu tyto rozdílné podmínky, ve kterých vyrůstal, způsobily socialistické smýšlení.

Sinclair již od malička miloval literaturu, byl úspěšný ve svých studiích a ve čtrnácti letech nastoupil na New York City College. Brzy poté byl otištěn jeho první článek v jednom národním časopisu. Díky jeho spisovatelským úspěchům mohl Sinclair financovat své školné zcela nezávisle na svých rodičích, dokonce i rodičům finančně vypomáhal.

Roku 1897 Sinclair úspěšně dokončil New York City College a poté nastoupil na Columbia University v New Yorku. Zde strávil několik semestrů studováním literatury, práva a politiky, ale školu nedokončil.²⁶

17. října 1900 se Sinclair oženil s Metou Fuller. O rok později se jim narodil syn David. Sinclair se otcovství obával, protože neměl dostatek financí na zajištění společného života. Meta se dokonce několikrát pokoušela vyvolat potrat, pokaždé neúspěšně. Nakonec se Sinclairova manželka i s dítětem přestěhovala zpět k rodičům.²⁷

V roce 1904 pověřil Sinclaira Fred Warren, šéfredaktor socialistického žurnálu, *Appeal to Reason*, aby začal psát o imigrantech, kteří pracovali v Chicagských konzervárnách masného průmyslu. Sinclair strávil zhruba dva měsíce intenzivním výzkumem maso průmyslu v Chicagu. Procházel továrny a zpovídal dělníky, pracující v těchto továrnách. Po návratu do New Yorku napsal článek o tom, co viděl a zažil. Detailně popsal mnoho případů, jak Chicagské maso zpracovatelské továrny zneužívají a vykořisťují dělníky. Dále v článkách zveřejnil i fakt, že mnoho výrobků obsahuje krysí zdechliny, části lidského těla, nebo toxické látky. Články s názvem *The Jungle* poprvé vycházely roku 1905 v časopisu a způsobily mezi čtenáři okamžitý rozruch.

Roku 1906 vyšla kniha s názvem *Džungle (The Jungle)* a okamžitě se stala jednou z nejžádanějších knih. Bylo ihned prodáno téměř 150 000 kopií.

Během dalších let byla Sinclairova Džungle přeložena do sedmnácti světových jazyků a stala se světovým bestsellerem. Winston Churchill byl jeden z obdivovatelů knihy, odmítal však Sinclairův závěr, že odpovědí na problémy popisované v knize je jedině socialismus. Prezident Theodore Roosevelt také nesouhlasil s ideou socialismu, jako řešení na všechny tyto problémy, nicméně se po přečtení Džungle rozhodl masný průmysl prověřit. Sinclairovi řekl, že ačkoli nesouhlasí s tím, jak kniha káže socialismus, je nutné udělat radikální krok k nápravě sobeckosti a hamižnosti určité skupiny kapitalistů. Následkem toho byl roku vyhlášen tzv. Pure Food and Drugs Act a Meat Inspection Act. Tyto zákony nařizovaly kontroly v masném průmyslu, stanovovaly určité hygienické

---

²⁶ Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: Upton Sinclair. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments : Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 142-147). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated

²⁷ Arthur, A. (2006). The Penniless Rat. V A. Arthur, *Radical Innocent: Upton Sinclair* (stránky 3-24). New York: The Random House Publishing Group.

standards při práci s jídlem a léky. Pro Sinclaira to znamenalo obrovský úspěch, neboť dokázal, že spisovatelé a novináři jsou schopni měnit zákony. Tento fakt přispěl k obrovskému rozšíření a oblibě investigativní žurnalistiky.

Sinclair se díky své knize stal veřejně známou osobností a rozhodl se přijmout nabídku socialistické strany na kandidaturu do kongresu ve státě New Jersey. Skončil však na třetím místě s méně než 800 hlasy. Ve stejném období se Sinclair rozhodl použít část svého autorského honoráře na založení Helicon Home Colony, což byla malá socialistická komunita v Eaglewoodu v New Jersey. Již po čtyřech měsících od otevření, v březnu 1907, však Helicon kompletně vyhořel. Sinclair z tohoto požáru později obvinil své politické oponenty, ale jeho názor nebyl nikdy doložen.²⁸

Následující životní období Uptona Sinclaira nepatří mezi nejúspěšnější jak v rodinném, tak i v profesním životě. Napsal například novelu *The Overman* (1907), *The Metropolis* (1908), *The Moneychangers* (1908) a *Love's Pilgrimage* (1911).²⁹

V roce 1913 se Sinclair podruhé oženil, jeho manželkou se stala Mary Craig Kimbrough. Přestěhovali se do malého městečka jménem Croton-on-Hudson, nedaleko New Yorku. V dalších letech se Sinclair přel o to, zda mají Spojené státy vstoupit do první světové války a za kterou stranu se mají postavit. Tyto dohady vedly k rozdělení socialistické strany k Sinclairově následné rezignaci.

Po první světové válce (roku 1920) se Sinclair do strany vrátil. O dva roky později ji reprezentoval ve volbách o senátorské křeslo, avšak bez úspěchu. V roce 1926 Sinclair poprvé kandidoval na post guvernéra Kalifornie, opět neúspěšně. Během tohoto období pokračoval v psaní novel a esejí, jedno ze známějších děl byla například kniha *Oil* (1927), která pojednávala o korupci v ropném průmyslu.

---

²⁸ Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: Upton Sinclair. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 142-147). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated

²⁹ Simkin, J. (nedatováno). *Spartacus Educational*. Získáno 20. March 2014, z Upton Sinclair: <http://www.spartacus.schoolnet.co.uk/Jupton.htm>

Roku 1934 Sinclair po třetí a naposled kandidoval na post guvernéra Kalifornie, tentokrát ale za Demokraty. Sinclair se těšil velké oblibě z řad chudších obyvatel. Jeho základní program nesl název „EPIC“ (End Poverty in California). Když se volby blížily, odhadovalo se, že má Sinclair šance na vítězství. Tyto vyhlídky znepokojovaly většinu obchodníků a politiků, proto na jeho kandidaturu ve spolupráci s novinami, jako například Los Angeles Times, útočili. Sinclair nakonec získal 900 tisíc hlasů, ale přesto to na vítězství nestačilo.

Po této prohře se Sinclair již voleb nikdy neúčastnil a pokračoval ve své spisovatelské kariéře. Za zmínku stojí Sinclairova novela, *Dragon's Teeth*, která vyšla roku 1942. Tato novela pojednává o vzestupu nacistického Německa a Sinclairovi za ní byla udělena Pulitzerova cena.

Po smrti své druhé manželky se Sinclair oženil po třetí. Jeho ženou se stala Mary Elizabeth Willis.

Sinclair zemřel 25. prosince 1968 v New Jersey.³⁰

---

³⁰ Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: Upton Sinclair. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 142-147). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated

3.1.1 Dílo *The Jungle*

Knihy *Džungle*, také přeloženo jako *Jatka*, vypráví příběh litevské rodiny, která emigrovala do Spojených států, aby zde našla lepší práci a vydělala si tak na živobytí. Jejich sen o svobodné Americe, která na ně a na jejich rodinu čeká s otevřenou náručí, se v průběhu několika měsíců rychle rozplyne.

Příběh začíná svatbou mladého páru, Ony a Jurgise, kteří jsou i hlavními postavami v díle. Již na svatbě zažívají novomanželé první problémy, neboť hosté, kteří se na svatbu přišli hlavně pořádně najíst a napít, se při vybírání peněz a darů zdráhají přispět jakoukoli částkou. Dalšími postavami jsou jejich dvě děti, Jurgisův otec Antanas, Onina nevlastní matka Elzbieta a její děti, Onin bratr Jonas a její sestřenice Marija.

Rodina se ubytuje na předměstí Chicaga, ve městě, kde prý zbohatl jejich litevský známý. Toto prostředí je ořesné, malé ořískané domky, špína, puch, všude davy lidí, nemoce. Bydlí v ubytovně nedaleko masného komplexu, kde se vyrábí a zpracovávají masné výrobky a kde většina lidí z okolí i pracuje. Z počátku nově přistěhovalí Litevci toto prostředí obdivují, jsou jím dokonce fascinováni. Všechno se jim zdá naprosto praktické, efektivní, každá činnost navazuje na druhou, továrny produkují obrovské množství výrobků, zaměstnávají tolik lidí. Všichni získají v továrně práci, jsou nadšeni a věří, že se zde uживí. Dokonce se přestěhují do vlastního domku.

Za nedlouho však pochopí, že hlavní účel těchto továren je vydělávat svým majitelům a dělníci jsou jen prostředkem, jak toho dosáhnout. Panují zde nelidské pracovní podmínky, malý plat, nedostatečná hygiena. Když dělník onemocní a nepřijde do práce, ihned ho nahradí jiný z dlouhého zástupu lidí čekajících na práci. Rodina začíná mít problémy s dluhy, neboť mají obrovské úroky za splácení domu a dostávají se tak do finanční krize. Díky tomu musí začít pracovat i děti.

Situace se stále vyostřuje, Jurgisův otec Antanas umírá v důsledku krutých pracovních podmínek. Další ránu způsobí Jurgisovo zranění, kvůli kterému ztrácí práci v továrně. Po uzdravení se musí zařadit mezi stovky dalších lidí, čekajících na práci. Navíc v oblasti rádí kruté zimy, lidé nemají dost peněz na uhlí, ani na teplé oblečení. Jurgis nakonec práci sežene, ale panují zde ještě horší podmínky než v té předchozí, následkem toho začíná pít.

Rodina postupně propadá zkáze. Onu v práci sexuálně zneužívá její nadřízený a ta to musí trpět, jinak by ji z práce vyhodil. Když se o tom Jurgis dozví, jde si to s ním vyřídit, kvůli čemuž poté musí na několik měsíců do vězení. Zbytek rodiny se není, bez Jurgisova příjmu, schopný uživit. Když se Jurgis vrací, Ona umírá při porodu druhého dítěte a její sestřenice Marija se dává na prostituci. Jurgis v obrovském zármutku od zbytku rodiny odchází.

V závěru knihy autor představuje socialismus, jako jediné řešení na takovéto problémy. Jurgis se ocitá na socialistické schůzi a zanedlouho, okouzlen socialistickými myšlenkami, vstoupí do strany. Dostává lepší práci a vrací se k rodině.

Sinclair touto knihou detailně vyobrazil život amerických přistěhovalců, kteří do Spojených států imigrovali za vidinou a snem o lepším životě. Přijížděli nejčastěji za vyššími výdělky, které však při tehdejších cenách byly mnohdy ještě nižší než v jejich domovském státě. Místo klidu a radostí, které si při příjezdu představovali, je často čekal boj o práci, které byl ve velkých městech nedostatek, špatné pracovní podmínky, kruté zacházení s dělníky v továrnách. Nakonec museli bojovat o samotné přežití. Sinclair, jakožto socialista, se touto cestou snažil o podporu svých myšlenek. Kritizoval tvrdý kapitalismus, ve kterém chyběla jakákoli lidskost, ve kterém se chudí stávali ještě chudšími a bohatí více zbohatli. V závěru knihy představuje socialistickou koncepci světa a hodnotí ji jako nejlepší možné řešení na problémy ve společnosti.³¹

3.1.2 Výsledek činnosti autora

Upton Sinclair se ve své knize *Džungle*, jak již bylo řečeno, snažil upozornit na nedostatky rychle se rozvíjejícího kapitalismu a problémy, které se v souvislosti s tím v poslední době rozšiřovaly. Po několik týdnů pozoroval prostředí v masných továrnách a zkoumal pracovní podmínky dělníků, aby poté napsal knihu *Džungle*, která by měla o tomto prostředí pravdivě vyprávět. V knize poukazoval na špatné zacházení s dělníky, hrůzné pracovní podmínky, nelidskost bohatých majitelů a také na špatnou hygienu a nekvalitní stav výrobků.

---

³¹ Sinclair, U. (11. March 2006). *Gutenberg*. Získáno 2. April 2014, z Project Gutenberg EBook of the Jungle: <http://www.gutenberg.org/files/140/140-h/140-h.htm>

Knih *Džungle* se po své publikaci brzy stala jednou z nejžádanějších knih té doby. Mezi lidmi vzbudila velký ohlas a touhu tyto špatnosti změnit. Vláda nemohla popísané informace o masných továrnách nechat bez povšimnutí, proto pověřila tým, aby provedl v továrnách výzkum a prověřil Sinclairova slova.³²

Dne 30. června 1906 podepsal prezident Theodore Roosevelt Food and Drugs Act, zákon o potravinách a léčivech. Tento zákon zakazoval mezistátní transport nezákonných potravin a léků pod podmínkou zabavení podezřelého zboží, nebo trestního stíhání zúčastněných osob, přikazoval řádné značení produktů, dále přikazoval, aby byla všechna léčiva označena podle své síly a kvality. Zákon zakazoval tajné přidávání potravinových náhražek, tajení kvality surovin, používání takových surovin, které by mohly ohrozit zdraví zákazníků, nebo zpracování potravin v nehygienických podmínkách. Kontrola těchto požadavků však byla velmi obtížná a proto o rok později založil Woodrow Wilson Board of Food and Drugs Inspection, inspekci, která měla dohlížet na dodržování zákona.³³

Sinclair se ve své knize snažil také přesvědčit společnost o výhodách socialismu. V knize *Džungle* byl hlavní hrdina, Jurgis, vyzvednut a zachráněn z bídy právě díky tomu, že vstoupil do socialistické strany, která se o něho postarala a zabezpečila ho. V závěru příběhu probíhají volby, ve kterých získává socialistická strana většinu hlasů. Byl to zřejmě další Sinclairův záměr, který se mu ale nepodařil zrealizovat. Snažil se apelovat na občany, aby volili socialisty, kteří je zachrání od všech problémů a navrátí jim spokojený život.³⁴

---

³² Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: Upton Sinclair. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 142-147). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated

³³ FDA. (18. June 2009). Získáno 20. March 2014, z About FDA: <http://www.fda.gov/AboutFDA/WhatWeDo/History/Origin/ucm054819.htm>

³⁴ Sinclair, U. (11. March 2006). *Gutenberg*. Získáno 2. April 2014, z Project Gutenberg EBook of the Jungle: <http://www.gutenberg.org/files/140/140-h/140-h.htm>

3.2 Ida Minerva Tarbell

“Imagination is the only key to the future. Without it none exists - with it all things are possible.”

Ida Tarbell

Ida Minerva Tarbell se narodila se 5. listopadu 1857 v malé vesnici v Pensylvánii. Byla dcerou Franklina Tarbella a Esther Ann McCullough. Její otec vyráběl barely a tanky pro místní ropné závody, její matka byla v domácnosti a starala se o Idu a její dva mladší sourozence.³⁵

Když bylo Idě třináct let, přestěhovali se s rodinou do Titusville v Pensylvánii. Rodiče Tarbelovi byli vcelku bohatí a mohli si dovolit nabídnout svým dětem nahlédnout na věci, které jim samým byly zapovězeny. Proto byla hudba i cestování na předním místě v žebříčku. Jejich výlety vedly například do Chautauqua Lake v New Yorku, kde Ida později začala s novinářinou.

Zanedlouho poté, co se rodina přistěhovala do Titusville, si všiml obrovského finančního potenciálu ropy i John D. Rockefeller, který se metodicky pustil do zabírání téměř veškerých aspektů produkce a přepravy této komodity. Byznys Franklina Tarbella trpěl a Ida si k praktikám Rockefellera vytvořila vágní, ale silnou nenávist.³⁶

Již od mala byla Ida fascinována vědou, byla velmi zvědavá a inteligentní. Vyšší vzdělání se jí dostalo na Allegheny College, což je malá vysoká škola svobodných umění v Meadville v Pensylvánii. Ida, jako jediná žena v ročníku, studovala vědu a historii.³⁷

---

³⁵ Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: Ida M. Tarbell. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 152-154). Detroit, MI, USA :

³⁶ Kochersberger Jr., R. C. (2003). Introduction. V I. Tarbell, *All in the Day's Work: An Autobiography*. New York: Macmillan.

³⁷ Treckel, P. (7. October 2000). *Ida Tarbell*. Získáno 11. December 2013, z Remarks on the Induction of Ida Tarbell into the National Women's Hall of Fame: <http://tarbell.allegheny.edu/hofspeech.html>

Jejím cílem bylo připravit se na život samostatné a nezávislé ženy, což na počátku 20. století ještě nebylo zcela běžné.³⁸

Po absolvování College v roce 1880 se přestěhovala do Ohia, aby zde působila na škole jako profesorka vědy. Nevydržela tam však dlouho a o dva roky později se vrátila zpět do Titusville, útočiště své milované rodiny, kde trávila čas se svým mikroskopem. Její osamění však dlouho nevydrželo, neboť se zde potkala s rodinným hostem, Reverendem Theodorem L. Floodem, který Idu přivedl k novinářství. Flood byl redaktorem *The Chautauquan*, publikace, která sloužila Chautauquaské instituci, sídlící na New Yorkém jezeře, kam rodina Tarbellových jezdila na dovolenou. Nabídl Idě skromnou redaktorskou pozici v kancelářích v Meadvillu, která zahrnovala popisování správné výslovnosti cizích slov, překlady cizojazyčných vět a další povinnosti, které by pomáhaly čtenářům magazínu. Ida si tuto pozici velmi oblíbila a později jí bylo dovoleno publikovat své vlastní články. Po sedmi letech však tento magazín opustila a odjela s několika přáteli z Meadvillu do Paříže. Tři roky, které Ida v Paříži strávila ji transformovaly z nejisté, avšak odhodlané spisovatelky ve schopnou seriózní novinářku.

Roku 1894 se Ida Tarbell vrátila zpět do Spojených států, kde ji Samuel McClure nabídl pozici na plný úvazek ve svém časopisu *McClure's*. Ida tuto nabídku přijala a započala tak nejúspěšnější profesní etapu svého života.

Její první příběhy pro časopis *McClure's* byly několikadílné životopisné série o Napoleonovi Bonaparte a Abrahamu Lincolnovi.³⁹ Příběh Abrahama Lincolna měl dokonce takový úspěch, že se zájem o časopis téměř zdvojnásobil. Později však, díky rychle se měnícímu ekonomickému prostředí a vzniku monopolních organizací, bylo třeba změnit i repertoár časopisu. Idě bylo navrženo, aby se touto tematikou zabývala a psala o ní články. Její otec ji nejprve od přijetí nabídky odrazoval, neboť se domníval, že se Rockefeller pomstí časopisu *McClure's* a zlikviduje ho, ale ona, připomínajíc si své dětství v ropných kopcích Pensylvánie, neváhala

---

³⁸ Lowrie, A. L. (2000). *Ida Tarbell*. Získáno 11. December 2013, z *Ida Tarbell Life and works*: <http://tarbell.alleggheny.edu/biobib.html>

³⁹ Kochersberger Jr., R. C. (2003). Introduction. V I. Tarbell, *All in the Day's Work: An Autobiography*. New York: Macmillan.

a nabídku ihned s velkým zájmem přijala, s cílem představit veřejnosti korupci v podnikání a politické bezpráví občanů.

A tak začala Tarbell pracovat na svém největším a nejznámějším projektu, díky kterému se také proslavila, vyšetřováním nekalých praktik firmy Standard Oil Company. Tohoto tématu se týká i její nejznámější dílo, kniha *The History of the Standard Oil Company*, vydaná v roce 1904. Původně mělo dílo vycházet jako tří dílná série v časopisu *McClure's*, nakonec bylo dílů celkem devatenáct a byly publikovány během února 1902 do října 1904.⁴⁰

Po vytrvalém výzkumu, trvajícím několik let, se Idě podařilo odhalit nelegální praktiky v Rockefellerově ropném monopolu a poutavým způsobem je podat čtenáři.⁴¹

Prezident Theodor Roosevelt cítil povinnost kategorizovat tyto investigativní novináře, neboť se snažil ochránit americký Senát před jejich útoky. Označil proto tuto novou generaci novinářů hanlivým pojmem Muckrakers. Ve své řeči v dubnu 1906 pronesl, že tito novináři nepřinášejí společnosti pomoc, nýbrž jsou jejich články prostředky přinášející zlo.⁴²

Zmíněné dílo však přispělo k podání žaloby americkou vládou na firmu Standard Oil, za porušení národních antimonopolních zákonů a v roce 1911 došlo k rozhodnutí amerického Nejvyššího soudu o zrušení monopolu Standard Oil Company.⁴³

Ze všech svých knih však zůstala Tarbell nejpyšnější právě na *History of the Standard Oil Company*. Krátce před svou smrtí, v lednu 1944 se jí zeptal jeden mladý profesor historie:

---

⁴⁰ Tarbell, I. (2003). *All Days in Work*. New York: Macmillan.

⁴¹ Lowrie, A. L. (2000). *Ida Tarbell*. Získáno 11. December 2013, z *Ida Tarbell Life and works*: <http://tarbell.allegheeny.edu/biobib.html>

⁴² Kochersberger Jr., R. C. (2003). Introduction. V I. Tarbell, *All in the Day's Work: An Autobiography*. New York: Macmillan.

⁴³ Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: Ida M. Tarbell. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 152-154). Detroit, MI, USA :

„Pokud byste mohla přepsat svou knihu, co byste dnes změnila?“ „Ani jedno slovo mladý muži, ne jedno slovo“.⁴⁴

Tarbell zemřela ve věku 84 let v roce 1944 v Bridgepointu v Connecticutu na zápal plic.⁴⁵

3.2.1 Dílo *The History of the Standard Oil Company*

V tomto díle se Ida Tarbell zabývala společností Standard Oil, kterou založil roku 1870 ropný magnát a v té době nejbohatší člověk ve Spojených státech, John D. Rockefeller. Dílo nejprve vycházelo na pokračování v magazínu *McClure's* jako devatenácti dílná série, po svém velkém úspěchu bylo publikováno v knižní podobě. Toto dílo je velmi významným příspěvkem muckrakingu a stalo se inspirací pro mnoho dalších novinářů, kteří začali psát o velkých korporacích a trustech. Ida Tarbell svým dílem přispěla k urychlení rozpadu monopolu této společnosti.

Společnost Standard Oil si Ida Tarbell vybrala, jak sama v úvodu vysvětluje, z konkrétních důvodů. Byla to první velká společnost v tomto odvětví, která vyšlapala cestu svým následovníkům. Byl to také v té době největší a nejrozvinutější trust, který ovládal téměř každý aspekt ropného průmyslu. Díky obrovským výnosům si mohla dovolit skupovat všechno, co by jim obchodování s ropou usnadnilo.⁴⁶

Využívali k tomu různých nekalých praktik, například cíleně snižovali cenu ropy natolik, aby jejich konkurenti zbankrotovali, skupovali jednotlivé komponenty, důležité při výrobě ropy a její dopravě, nebo špehovali ostatní společnosti v oboru.⁴⁷ Za pár let od svého vzniku tato společnost krutě pohltila nebo odstranila většinu své konkurence a stala se obrovským monopolem.⁴⁸ Postupně vlastnila například železnice, loďstvo, ocelářský

---

⁴⁴ Treckel, P. (7. October 2000). *Ida Tarbell*. Získáno 11. December 2013, z Remarks on the Induction of Ida Tarbell into the National Women's Hall of Fame: <http://tarbell.allegheeny.edu/hofspeech.html>

⁴⁵ Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: Ida M. Tarbell. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 152-154). Detroit, MI, USA Omnigraphics, Incorporated.

⁴⁶ Tarbell, I. (2007). *Internet Archive*. Získáno 10. April 2013, z History of the Standard Oil Company on internet archive: <https://archive.org/stream/historyofstandar00tarbuoft#page/n111/mode/2up>

⁴⁷ *The Linux Information Project*. (2006). Získáno 20. April 2014, z The Dismantling of The Standard Oil Trust: <http://www.lininfo.org/standardoil.html>

⁴⁸ Morris, R. B. (1961). *Encyclopedia of American History*. New York : Harper.

průmysl, závody zpracovávající železo, měď, paliva, velký vliv získala například i v bankovníctví. Tím se však dostala do rozporu se zákonem proti slučování a propojení podniků. Moc společnosti Standard Oil zasahovala do federální vlády, do tisku, nebo škol.

Dalším důvodem výběru společnosti byl fakt, že o Standard Oil existovalo mnoho informací a dokumentů, neboť byly praktiky společnosti již v minulosti mnohokrát prověřovány.⁴⁹

Publikace článků o Standard Oil vzbudila velký společenský ohlas. Lidé proti těmto praktikám protestovali a požadovali zákonné opatření, které by takovéto chování zakazovalo. V roce 1911 rozhodl Nejvyšší soud, že společnost Standard Oil porušuje Sherman Antitrust Act. Zanedlouho poté se společnost rozpadla na několik malých samostatných organizací.⁵⁰

---

⁴⁹ Tarbell, I. (2007). *Internet Archive*. Získáno 10. April 2013, z History of the Standard Oil Company on internet archive: <https://archive.org/stream/historyofstandar00tarbuoft#page/n11/mode/2up>

⁵⁰ *The Linux Information Project*. (2006). Získáno 20. April 2014, z The Dismantling of The Standard Oil Trust: <http://www.lininfo.org/standardoil.html>

3.3 Lincoln Steffens

Joseph Lincoln Steffens, pojmenovaný po svém otci a po prezidentu Lincolnovi, se narodil 6. dubna 1866 v San Francisku v Kalifornii. Byl prvním a jediným synem Josepha Steffense a Elizabeth Louisy (Symes) Steffens. Měl tři mladší sestry, Louise, Dorothy a Lauru.⁵¹ Jeho otec patřil mezi bohatší obchodníky na vyšší sociální úrovni. Roku 1870 se rodina přestěhovala do Sacramenta, kde Lincoln se svými třemi sestrami prožil dětství v jednom z lepších městských sídel. Jeho otec se stal velmi úspěšným bohatým obchodníkem, ředitelem a vice prezidentem Kalifornské národní banky v Sacramentu, úspěšný byl i v politice.⁵²

Steffens byl zvědavý, avšak neposedný mladík, ve škole neměl nejlepší výsledky. Jeho rodiče přikládali velký význam vzdělání, ale věděli, že jejich nejstarší syn není příliš pilným studentem. Steffens ve své autobiografii sám zmiňuje, že mu rodiče poskytli vše, co bylo v jejich silách. Zařídili mu vzdělání, učitele hudby, umění, ale také mu dali svobodu a možnost věnovat se i jiným aktivitám na venkově, jako koně, zbraně, psy.

Po ukončení základního vzdělání Steffens absolvoval vojenskou akademii v San Mateu v Kalifornii. Poté v roce 1885 nastoupil na University of California in Berkley, kterou úspěšně ukončil roku 1889. Další léta strávil Steffens v Evropě, kde pokračoval ve svých studiích a poznávání světa. V Německu se potkal se svou bývalou spolužačkou, Josephine Bontecou, se kterou se na podzim roku 1891 tajně oženil, a o rok později se společně přestěhovali zpátky do Spojených států. Žili v New Yorku, kde Steffens začal pracovat jako reportér pro *New York Evening Post*. Psal články mimo jiné o událostech na Wall street a o korupci v policii, což ho velmi naplňovalo.

Roku 1897 *Evening Post* opustil a stal se redaktorem upadajících novin *Commercial Advertiser*. Zde měl velkou svobodu, publikoval články mladých a talentovaných novinářů, kteří psali o imigrantech, židovských rodinách a dalších, pro tehdejší čtenáře, zajímavých tématech.

---

⁵¹ Hartshorn, P. (2011). *I Have Seen the Future: A Life of Lincoln Steffens*. Berkeley: Publisher Group West.

⁵² Kaplan, J. (2013). *Lincoln Steffens: A Biography*. New York: Simon and Schuster Paperbacks.

V roce 1901 Steffens přijal nabídku zaměstnání v jednom z nejslavnějších z magazínů, McClure's. Začal zkoumat politickou korupci v několika velkých amerických městech. Jeho první článek, týkající se tohoto problému, vyšel v *McClure's* v říjnu 1902 s názvem „*Tweed Days in St. Louis*.“ Někteří tento článek považují za první příspěvek muckrakingu v historii.

O dva měsíce později, Steffens zacítil na korupci v Minneapolis a v lednu 1903 o tom publikoval v *McClure's* článek. Tento článek vyšel společně s dalšími dvěma investigativními díly. Jedním z nich byl článek Idy Tarbell o praktikách společnosti Standard Oil, druhým byl článek Raye Stannarda Bakera o válkou mezi vedením a pracujícími v uhelných dolech v Pensylvánii. Od této doby, se investigativní žurnalistika, později nazývaná termínem muckraking, stala velmi populární a legitimní snahu o nápravu.

V roce 1904 Steffens publikoval *Shame of the Cities*, sbírku článků, které se řadí mezi jeho nejznámější. Tyto články, odhalující korupci v politice v St. Louis, Minneapolis, Chicagu, Pittsburghu, Philadelphii a New Yorku, se postavily na vrchol celého hnutí muckrakingu.

V roce 1906 Steffens spolu s Idou Tarbell a Rayem Bakerem McClure's opustili a spolu s dalšími novináři založili reformní časopis, *American Magazine*. Steffens ale o rok později tento časopis opustil a věnoval se psaní na volné noze.

V roce 1911, když zemřela jeho manželka, začal Steffens kritizovat americký kapitalismus a stále více ho přitahovala idea socialismu a komunismu. Dokonce cestoval do komunistického Ruska, kterému tehdy vládl Vladimir Lenin. Po návratu v roce 1921 ochromen komunistickým systémem Steffens řekl, že viděl budoucnost, která funguje.

Roku 1924 se Steffens podruhé oženil s Ellou Winter a měli spolu jednoho syna. Většinu dvacátých let strávil Steffens v Evropě, kde byly jeho radikální politické názory tolerovány více než ve Spojených státech. Roku 1927 se ale vrátil zpět do Kalifornie. Během dalších let psal své memoáry, které byly publikovány roku 1931 pod názvem *The Autobiography of Lincoln Steffens*. Tato autobiografie se brzy stala bestsellerem a přinesla Steffensovi ještě větší slávu a uznání.

V roce 1933 postihla Steffense vážná srdeční příhoda, ze které se už nikdy zcela nevyléčil. Zemřel 6. srpna 1936 v Kalifornii.⁵³

3.3.1 Dílo *The Shame of the Cities*

Kniha *The Shame of the Cities*, jak sám autor v úvodu vysvětluje, není knihou, ale sbírkou článků, které byly přetištěny z magazínu McClure's. Články byly napsány a publikovány se stejným účelem, s jakým byla následně vydána i kniha. Steffens chtěl apelovat na veřejnost a vytvořit tak občanskou hrdost, která by přiměla společnost postavit se zkorumpovanosti politiků. Steffens v knize popisuje situaci v šesti amerických městech. Těmito městy jsou: Minneapolis, St. Louis, Pittsburgh, Philadelphia, Chicago a New York. Jak sám Steffens píše, cílem této knihy není v první řadě odhalit korupci, ale především upozornit na to, že americká společnost této korupci sama napomáhá.

Již v úvodu kritizuje fakt, že většina Američanů ve městech se stává byznysmeny. Ti jsou však velmi časově vytížení a nemají proto čas sledovat politickou situaci. Steffens ještě občany měst rozdělil na velké byznysmeny a průměrné byznysmeny. Nastínil zde takzvanou teorii městské korupce, ve které byl hlavním viníkem velký byznysmen, který podplácel politiky pro svůj vlastní prospěch. Většina americké veřejnosti (průměrní byznysmeni) se politikou nezabývali, proto si nevšimli ani vzkvétajícího úplatkářství.

Kniha *Shame of the Cities* se skládá z šesti samostatných příběhů. První z nich, *The Tweed Days in St. Louis*, byl poprvé publikován roku 1902 v časopise McClure's. Jedná se o příběh obvodního advokáta Folksa, který se snaží vyčistit město od korupce. Politici zavedou falešnou protikorupční reformu, aby tak uspokojili kritické hlasy veřejnosti. Advokát Folks ale pojme svou práci vážně a zahájí protikorupční vyšetřování. Odhalí tak úplatkářství mezi pracovníky v bankovníctví, mezi makléři, nebo úředníky. Lincoln svůj příběh shrnuje konstatováním, že popsaná korupce probíhá ve většině amerických měst a jejím hlavním zdrojem jsou vyšší společenské vrstvy.

---

⁵³ Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: Lincoln Steffens. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 148-151). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

Druhý a nejznámější příběh, *The Shame of Minneapolis*, poprvé publikovaný roku 1903, vypráví o starostovi Amesovi. Ten, spolu s místními policejními složkami přijal úplatek za ignorování prostituce, hazardu a loupeží ve městě. Tato dohoda přiváděla do Minneapolis zločince a ve městě stoupala kriminalita. Předsedovi městské poroty, Clarkovi, se nakonec podařilo, pomocí najatých detektivů, tuto dohodu odhalit a rozvrátit.

Třetí příběh, *The Shamelessness of St. Louis*, navazuje na *Tweed Days in St. Louis*. Steffens se zaměřuje na Edwarda Butlera, který městu skutečně vládne navzdory tomu, že jeho strana prohrála volby. Podle Steffense je to úplatkář, který pohlíží pouze na svůj osobní požitek a zisk. Za úplatu rozprodává veškerý městský majetek velkým korporacím. Společnost se o politiku téměř nezajímá, proto mají podvodníci spoustu příležitostí ke korupci.

Pittsburgh: A City Ashamed vyšel později roku 1903. Hlavními postavami příběhu je dvojice Magee a Flinn, kteří společně ovládali město a schvalovali smouvy tak, aby byly prospěšné jejich vlastním firmám.

Dalším článkem ze série je *Philadelphia: Corrupt and Contented*, ve kterém Steffens upozorňuje na manipulaci a ovlivňování voleb a podvody na všech úrovních vlády.

V posledních dvou člancích této série se Steffens věnuje městům Chicago a New York. Jejich politiku hodnotí relativně pozitivně, ale obává se, zda jejich nezkorumpovaná politika vydrží do budoucnosti.⁵⁴

---

⁵⁴ Steffens, L. (1. April 2008). *Internet archive*. Získáno 20. April 2014, z The shame of the cities open library: <https://archive.org/stream/shameofcities00stefuoft>

3.4 David Graham Phillips

David Graham Phillips se narodil 31. října 1867 v Madisonu v Indianě. Phillips byl synem bankéře Davida G. Phillipse Sr. A Margaret Lee. Již od malička měl Phillips silný zájem o literaturu, což bylo ještě posíleno díky jeho rodičům, kteří přikládali vzdělání a umění velký význam.

Nejdříve David studoval na Indiana Asbury College, což je dnešní Depauw University a roku 1885 přestoupil na Princeton University v New Jersey, kterou Mladý Phillips o dva roky později úspěšně absolvoval.

Hned po ukončení studia začal Phillips pracovat jako reportér pro časopis *Cincinnati Times-Star* a roku 1890 získal pozici v prestižnějším *New York Sun*. Roku 1893 začal psát pro *New York World*, který vlastnil známý vydavatel Joseph Pulitzer. U *New York World* Phillips vydržel devět let. Během této doby nasbíral příběhy a investigativní články z celé Evropy i Ameriky. Po několika letech mu ale začal vadit rychlé tempo novinářské práce, neustálý spěch a pevné termíny.

Roku 1901 Phillips publikoval svůj první román, *The Great God Success* a o rok později opustil noviny, aby se stal investigativním novinářem a spisovatelem na volné noze. Zůstal bydlet v New York City, nedaleko Gramercy parku se svou sestrou Carolyn, která byla v psaní jeho oporou.⁵⁵ Psal často celý den, v průměru 6 000 slov, od roku 1902 až do své smrti v roce 1911 napsal 25 knih, stovky článků a krátkých příběhů.⁵⁶ Během této etapy života napsal díla jako *The Deluge* (1905), *The Plum Tree* (1905), *Light-Fingered Gentry* (1907), *The Fashionable Adventures of Joshua Craig* (1909), nebo například *The Hungry Heart* (1909). Jeho nejznámější novela, *Suzan Lenox: Her Fall and Rise* (1917), byla publikována až šest let po jeho smrti, díky jeho sestře Carolyn.

Roku 1906 začal Phillips v časopisu *Cosmopolitan* Williama Randolpha Hearsta publikovat sérii příběhů s názvem *Treason of the Senate*, v nichž popisoval korupci

---

⁵⁵ Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: David Graham Phillips. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 124-127). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

⁵⁶ Lynn, K. S. (1955). *The Dream of Success: A Study of the Modern American Imagination*. V K. S. Lynn, *The Dream of Success: A Study of the Modern American Imagination*. Boston : Little, Brown and Company.

v americkém Senátu. Jeho snahou bylo poukázat na obrovský vliv velkých korporací na vládní politiku a tento vliv oslabit.⁵⁷

Tón jeho článků byl natolik negativní, že ho dokonce W. R. Hearst požádal, aby byl mírnější. Phillips chtěl v této knize především vysvětlit, že je nutné, aby si občané volili své senátory přímou volbou. Dosud byli senátoři voleni často zkorumpovanými představiteli státní legislativy. Zadostiučinění se Phillipsovi dostalo roku 1912, kdy Kongres schválil sedmnáctý dodatek Ústavy.⁵⁸

Dne 23. ledna 1911 psychicky nemocný Fitzhugh Goldsborough Phillipse postřelil, protože věřil, že Phillipsovo dílo *The Fashionable Adventures of Joshua Craig* důvěrně vyobrazil jeho rodinu. Vrah poté obrátil zbraň i proti sobě. Phillips byl převezzen do Bellevue Hospital, kde 24. ledna 1911 ve věku 44 let, svým zraněním podlehl. Je pohřben na Kensico Cemetery v New Yorku.⁵⁹

3.4.1 Dílo *The Treason of the Senate*

Mnoho Phillipsových knih se týkalo politické korupce, chamtivosti velkých korporací, nebo utlačování žen a chudých občanů. Články na podobná témata vycházela pod jeho jménem i v novinách a časopisech, jako například *Cosmopolitan*, *The Saturday Evening Post* a další. Phillips velmi tvrdě, nekompromisně zkoumal a popisoval ilegální chování průmyslových magnátů a politiků, což mu přineslo mezi těmito lidmi mnoho nepřátel.

Jeho nejznámější příspěvek muckrakingu, *The Treason of the Senate*, byl publikován roku 1906 v magazínu *Cosmopolitan*, jako devíti dílná série. Tyto články, později vydané v knižní podobě, odhalovaly rozsáhlé podvody a korupci v americkém Senátu. Phillips se konkrétně zaměřil na několik senátorů a obvinil je z přijímání úplatků od průmyslových

---

⁵⁷ Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: David Graham Phillips. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments : Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 124-127). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

⁵⁸ Miraldi, R. (2000). Introduction: Wha the Muckrakers Are Still with Us. V R. Miraldi, *The Muckrakers Evangelical Crusaders* (stránky ix-xviii). Westport: Praeger Publishers.

⁵⁹ Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: David Graham Phillips. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments : Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 124-127). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

magnátů a následnému schvalování upravování zákonů, které byly pro průmysl velmi výhodné.

Phillips psal velmi ostrým jazykem. Hlavním cílem jeho článků byl Nelson Aldrich, republikánský senátor z Rhode Islandu. Phillips napsal, že pod jeho zkorumpovaným vedením bohatí a mocní američané nashromáždí ještě větší bohatství na úkor chudých a bezmocných obyvatel.

Mnozí představitelé korporací a politici, včetně prezidenta Roosevelta, toto obvinění odmítli a prohlásili, že je Phillipsovo dílo plné mylných a nepravdivých obvinění. *Treason of the Senate* je také považováno za jednu z hlavních příčin Rooseveltovy řeči, ve které nařkl muckraking z narušování a podkopávání důvěry společnosti ve veřejné a obchodní instituce. Nicméně veřejnost toto dílo přijala s obdivem díky odhalení korupce a nepravostí na nejvyšších úrovních státní politiky.

Phillipsovo dílo se také stalo milníkem pro reformisty, kteří požadovali volbu amerických senátorů občany. Do této doby byli senátoři voleni podle práva jednotlivých států. Mnozí občané se domnívali, že je tento způsob nedemokratický a často zneužívaný, proto se po zveřejnění Phillipsova díla rozhodli požadovat reformu. Hněv společnosti se stále zvyšoval, což přimělo zákonodárce k přijetí nápravné legislatury. V červnu 1911 Senát schválil dodatek k Ústavě o přímé volbě senátorů americkými občany. O několik měsíců později byl dodatek schválen i druhou komorou parlamentu a jednotlivými státy. V dubnu 1913 byl sedmnáctý dodatek podepsán a vešel v platnost.⁶⁰

---

⁶⁰ Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: David Graham Phillips. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments : Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 124-127). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

3.5 Samuel Hopkins Adams

Samuel Hopkins Adams byl známý americký spisovatel a muckraker. Proslavil se zejména díky svým článkům o veřejném zdravotnictví a o patentech na léčivo.

Narodil se 26. ledna 1871 ve městě Dunkirk ve státě New York. Byl synem ministra Myrona Adamse a Hester Rose. V roce 1887 nastoupil mladý Adams na Hamilton College ve městě Clinton v New Yorku. Jeho pracovní úspěchy vedly v roce 1926 k získání čestného doktorátu za human letters.

Po úspěšném ukončení studia začal pracovat jako reportér pro časopis *New York Sun*. Během tohoto období (v roce 1898) se oženil s Elizabeth Ruffner Noyes.

V roce 1900 se však rozhodl přejít k populárnímu ilustrovanému měsíčníku *McClure's*. Tento časopis byl jak politický, tak literární. Mezi literární autory patřili například Rudyard Kipling, Willa Cather, nebo Mark Twain. Autoři zabývající se politickými tématy byli především známí muckrakeři jako Ida Tarbell, Upton Sinclair, nebo Roy Stannard Baker.

Adams rychle pochytil styl, kterým muckrakeři psali o různých veřejných problémech a připojil se k nim. Začal psát hlavně o aférách ve veřejném zdravotnictví.

V roce 1905 začal Adams psát pro týdeník *Collier's Weekly*, kde vydal jedenácti-dílnou sérii velmi ostrých senzačních článků s názvem *The Great American Fraud*. V tomto díle se autor zabýval problematikou udělování lékařských patentů v tehdejších spojených státech. Odhalil mnoho nepravdivých a často směšných prohlášení výrobců patentovaných léčiv a prokázal, že tyto léky nebyly dost ověřené a ne zřídka nemocným spíše škodily, než pomáhaly. Tato série článků měla obrovský dopad na veřejnost a roku 1906 byla vydána v knižní podobě.⁶¹

V době kdy Adams vydal dílo *The Great American Fraud* ještě neexistoval žádný vládní orgán, který by průmysl léčiv kontroloval. Obrovský rozruch, který Adams svým dílem odhalujícím korupci, podvody a klamnou reklamu, přiměl roku 1906 vládu ke schválení

---

⁶¹ Elizabeth Fee, P. (2010, August). Samuel Hopkins Adams (1871-1958): Journalist and Muckraker. *American Journal of Public Health*, 1-3.

federálního zákona, Pure Food and Drug Act. Díky schválení tohoto zákona musela být léčiva dostatečně označena a na obalech musely být uvedeny všechny jejich složky.⁶²

Roku 1906 byl Adams na vrcholu své kariéry. Proslavil se i díky dalšímu článku, *The Mystery*, který psal ve spolupráci s Edwardem Whitem pro *American Magazine*. Adams zůstal věrný zdravotnickým tématům, roku 1906 publikoval v McClure's článek *Yellow Fever: Problem Solved*.⁶³

I v dalších letech svého života byl Adams v psaní velice produktivní, napsal mnoho dalších krátkých příběhů, novel, biografii, politických i historických prací.

Samuel Hopkins Adams zemřel 16. listopadu 1958 ve svém domě v Beaufortu v Jižní Karolíně.⁶⁴

3.5.1 The Great American Fraud

The Great American Fraud původně vycházelo v Collier's Weekly od 7. října 1905 jako jedenácti dílná série článků. Později, roku 1906, bylo dílo publikováno v knižní podobě. Adams se snaží podat detailní popis účinků léčiv. Průmysl výroby léčiv je podle něho založený na podvodech, lžích a jedech, které lidem spíše škodí, než pomáhají. Odhalil mnoho nepravdivých a často i směšných tvrzení výrobců léčiv a ukázal, že některé léky lidem spíše ubližují, než aby je uzdravily. Tato kniha měla obrovský dopad a přispěla ke schválení dodatku Ústavy, The Pure Food and Drugs Act z roku 1906.⁶⁵

---

⁶² FDA. (18. June 2009). Získáno 20. March 2014, z About FDA: <http://www.fda.gov/AboutFDA/WhatWeDo/History/Origin/ucm054819.htm>

⁶³ Kennedy, S. V. (1999). Muckraker 1905-1906. V S. V. Kennedy, *Samuel Hopkins Adams and the Business of Writing* (stránky 43-58). United States: John ben Snow Foundation.

⁶⁴ Elizabeth Fee, P. (2010, August). Samuel Hopkins Adams (1871-1958): Journalist and Muckraker. *American Journal of Public Health* , 1-3.

⁶⁵ Adams, S. H. (1. December 2013). *Project Gutenberg's* . Získáno 20. April 2014, z Ebook, Project Gutenberg's The Great American Fraud, by Samuel Hopkins Adams: http://www.gutenberg.org/files/44325/44325-h/44325-h.htm#link2H_4_0001

Tento zákon se přezdíval „The Wiley Act“ po doktoru H. Washingtonu Wiley, vedoucím chemikovi amerického ministerstva zemědělství, který po dvacet let prováděl různé testy potravin a léků, a který Adamsovi s jeho příběhy pomohl.⁶⁶

Hopkins zjistil například příliš vysoký obsah alkoholu v léčivech, využívání opiátů v uklidňujících sirupech pro děti, nebo takzvané „červené klauzule“. Ty byly součástí smluv s jednotlivými novinami a zajišťovaly, že novinám budou poskytovány k otištění reklamy na léky, na kterých bylo tou dobou mnoho novin finančně závislých, pouze pokud tyto noviny neprojeví podporu legislativního opatření pro kontrolu potravin a léčiv.⁶⁷

V roce 1906 založila Americká lékařská asociace (AMA) svou vlastní chemickou laboratoř, ve které vyhodnocovala produkty, kterým bude povoleno inzerovat v žurnálu AMA. Tím se situace zlepšila a společnost získala o kvalitě léků a potravin více informací.⁶⁸

---

⁶⁶ Bob McCoy, T. M. (13. April 2013). *Museum of Quackery*. Získáno 20. April 2014, z OVERVIEW The Great American Fraud: <http://www.museumofquackery.com/ephemera/overview.htm>

⁶⁷ Adams, S. H. (1. December 2013). *Project Gutenberg's* . Získáno 20. April 2014, z Ebook, Project Gutenberg's The Great American Fraud, by Samuel Hopkins Adams: http://www.gutenberg.org/files/44325/44325-h/44325-h.htm#link2H_4_0001

⁶⁸ Bob McCoy, T. M. (13. April 2013). *Museum of Quackery*. Získáno 20. April 2014, z OVERVIEW The Great American Fraud: <http://www.museumofquackery.com/ephemera/overview.htm>

Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo shrnout období progresivní éry v Americe, popsat pozitiva a negativa přelomu devatenáctého a dvacátého století, představit pojem muckraking, vysvětlit jeho význam, zařadit ho do období, ve kterém vznikl, věnovat se tomu, kdo ho použil jako první a proč. Dále bylo mým cílem představit pět vybraných představitelů muckrakingu, konkrétně se jednalo o Uptona Sinclaire, Idu Tarbell, Lincolna Steffense, Davida Grahama Phillipse a Samuela Hopkinse Adamse. U těchto autorů a novinářů jsem se zaměřila na jejich biografii a nejznámější díla, kterým se ve svém životě věnovali. Těmto dílům, *The Jungle*, *The History of the Standard Oil Company*, *Shame of the Cities*, *Treason of the Senate* a *The Great American Fraud*, jsem věnovala vždy jednu podkapitulu, ve které jsem se snažila shrnout stručný obsah díla, okolnosti jeho vzniku, nebo například dopad, jaký dílo přineslo na společnost.

Na počátku dvacátého století byly noviny a ostatní tisk jediným masovým médiem, proto není pochyb, že novináři měli v rukou obrovskou moc. Jejich moc spočívala v poskytování informací veřejnosti. Toho si byla vědoma i skupina investigativních novinářů, později nazvaných Muckrakeři. Muckrakerům se nezamlouvaly rychle přibývajícím problémy, které s sebou přinesla průmyslová revoluce a nástup kapitalismu a rozhodly se těmto problémům postavit. Jejich články, které četly tisíce lidí, často vzbudily velký rozruch a ve společnosti se začalo objevovat volání po nápravě. Vláda byla nucena na tlak ze strany veřejnosti reagovat a situaci, kterou muckrakeři popisovali, pomocí legislativy omezit.

Summary

The main goal of this bachelor's work was to summarize the Progressive Era in the United States, depict the positives and negatives of the turn of the 20th century, introduce the idea of muckraking, explain the meaning of this term, integrate it into the time period in which it arose, or deal with who used it for the first time and why. Secondly, my target was to present five chosen representatives of muckraking, namely, Upton Sinclair, Ida Tarbell, Lincoln Steffens, David Graham Phillips, and Samuel Hopkins Adams. I focused mainly on their biographies and their well-known pieces to which they devoted themselves. To each of these pieces, *The Jungle*, *The History of the*

Standard Oil Company, Shame of the Cities, Treason of the Senate, and The Great American Fraud, I dedicated one small chapter, where I tried to summarize the brief subject of the story, the circumstances of it's origin, or the impact on the society.

At the beginning of the 20th century, press was the only mass media that existed, therefore, there is no doubt that journalists holded a great amount of power in their hands. Their power consisted in providing the society with information. The group of investigative journalists, later called Muckrakers, was very well aware of this. Muckrakers did not appeal to the rapid increasing amount of problems which were brought by the industrial revolution and rise of capitalism, so they decided to face these problems. Their articles, red by thousands of people, often awoke huge agitation among the society. People started to call for rectification. The government was forced to respond to these demands of the people, and restrict the situation described by muckrakers by law.

Použitá literatura

Eleanor Roosevelt Papers Project. (nedatováno). Získáno 20. December 2013, z Teaching Eleanor Roosevelt Glossary, The Progressive Era (1890-1920): <http://www.gwu.edu/~erpapers/teachingerglossary/progressive-era.cfm>

Elizabeth Fee, P. (2010, August). Samuel Hopkins Adams (1871-1958): Journalist and Muckraker. *American Journal of Public Health* , 1-3.

Lowrie, A. L. (2000). *Ida Tarbell*. Získáno 11. December 2013, z Ida Tarbell Life and works: <http://tarbell.allegheeny.edu/biobib.html>

Lynn, K. S. (1955). *The Dream of Success: A Study of the Modern American Imagination*. V K. S. Lynn, *The Dream of Success: A Study of the Modern American Imagination*. Boston : Little, Brown and Company.

Simkin, J. (2013). *Spartacus Educational*. Získáno 14. December 2013, z Muckraking Journalism : www.spartacus.schoolnet.co.uk/Jmuckraking.htm

Treckel, P. (7. October 2000). *Ida Tarbell*. Získáno 11. December 2013, z Remarks on the Induction of Ida Tarbell into the National Women's Hall of Fame: <http://tarbell.allegheeny.edu/hofspeech.html>

Simkin, J. (nedatováno). *Spartacus Educational*. Získáno 20. March 2014, z Upton Sinclair: <http://www.spartacus.schoolnet.co.uk/Jupton.htm>

FDA. (18. June 2009). Získáno 20. March 2014, z About FDA: <http://www.fda.gov/AboutFDA/WhatWeDo/History/Origin/ucm054819.htm>

Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: Daavid Graham Phillips. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments : Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 124-127). Detroit, MI, USA : Omnigraphics, Incorporated.

Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: Ida M. Tarbell. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments : Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 152-154). Detroit, MI, USA : Omnigraphics, Incorporated.

Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: Lincoln Steffens. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments : Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 148-151). Detroit, MI, USA : Omnigraphics, Incorporated.

- Hillstrom, L. C. (2009). Biographies: Upton Sinclair. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments : Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 142-147). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated .
- Hillstrom, L. C. (2009). Defining Moments : Muckrakers and the Progressive Era. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments : Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 7-19). Detroit, MI, USA : Omnigraphics, Incorporated.
- Hillstrom, L. C. (11/2009). Defining Moments:The Muckrakers and The Progressive Era. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era* (stránky 3-4). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.
- Hillstrom, L. C. (2009). Chapter three-Addressing Social Problems. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments : Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 35-50). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated .
- Hillstrom, L. C. (2009). Chapter two:The Role of Journalism in America. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments : Muckrakers and the Progressive Era* (stránky 21-34). Detroit, MI, USA : Omnigraphics, Incorporated .
- Leonard, T. (2000). Did the Muckrakers Muck Up Progress? V R. Miraldi, *THE MUCKRAKERS Evangelical Crusaders* (stránky 131-155). Westport: Praeger Publishers.
- Sinclair, U. (11. March 2006). *Gutenberg*. Získáno 2. April 2014, z Project Gutenberg eBook of the Jungle: <http://www.gutenberg.org/files/140/140-h/140-h.htm>
- Kochersberger Jr., R. C. (2003). Introduction. V I. Tarbell, *All in the Day's Work: An Autobiography*. New York: Macmillan.
- Kaplan, J. (2013). *Lincoln Steffens: A Biography*. New York: Simon and Schuster Paperbacks.
- Steffens, L. (1. April 2008). *Internet archive*. Získáno 20. April 2014, z The shame of the cities open library: <https://archive.org/stream/shameofcities00stefuoft>
- Adams, S. H. (1. December 2013). *Project Gutenberg's* . Získáno 20. April 2014, z Ebook, Project Gutenberg's The Great American Fraud, by Samuel Hopkins Adams: http://www.gutenberg.org/files/44325/44325-h/44325-h.htm#link2H_4_0001
- Tarbell, I. (2007). *Internet Archive*. Získáno 10. April 2013, z History of the Standard Oil Company on internet archive: <https://archive.org/stream/historyofstandar00tarbuoft#page/n11/mode/2up>
- Tarbell, I. (2003). *All Days in Work*. New York: Macmillan.

Morris, R. B. (1961). *Encyclopedia of American History*. New York : Harper.

The Linux Information Project . (2006). Získáno 20. April 2014, z The Dismantling of The Standard Oil Trust: <http://www.linfo.org/standardoil.html>

Bob McCoy, T. M. (13. April 2013). *Museum of Quackery*. Získáno 20. April 2014, z OVERVIEW The Great American Fraud: <http://www.museumofquackery.com/ephemera/overview.htm>

Hartshorn, P. (2011). *I Have Seen the Future: A Life of Lincoln Steffens*. Berkeley: Publisher Group West.

Heideking Jürgen, M. C. (2012). *Dějiny USA*. Praha 7: Grada Publishing, a.s.

Filler, L. (1993). *The Muckrakers*. Stanford: Stanford University Press.

Arthur Weinberg, L. S. (2001). *The Muckrakers*. Illinois: First Illinois Paperback.

Tarbell, I. (2003). *All Days in Work*. New York: Macmillan.

Kennedy, S. V. (1999). Muckraker 1905-1906. V S. V. Kennedy, *Samuel Hopkins Adams and the Business of Writing* (stránky 43-58). United States: John ben Snow Foundation.

Miraldi, R. (2000). Intrduction: Why the Muckrakers Are Still with Us. V R. Miraldi, *The Muckrakers Evangelical Crusaders* (stránky ix-xviii). Westport: Praeger Publishers.

Arthur, A. (2006). The Penniless Rat. V A. Arthur, *Radical Innocent: Upton Sinclair* (stránky 3-24). New York: The Random House Publishing Group.

Seznam příloh

Příloha č. 1: Zvyšující se sociální propast (obrázek)	41
Příloha č. 2: Kreslený obrázek popisující tehdejší chápání muckrakingu (obrázek)	42
Příloha č. 3: Projev prezidenta Roosevelta roku 1906 (obrázek).....	43
Příloha č. 4: Upton Sinclair (obrázek)	43
Příloha č. 5: Kniha Džungle, první vydání z roku 1906 (obrázek)	44
Příloha č. 6: Ida M. Tarbell (obrázek).....	44
Příloha č. 7: Kniha The History of the Standard Oil Company, první vydání (obrázek) ..	45
Příloha č. 8: History of the Standard Oil Company vycházející na pokračování v McClure's (obrázek)	46
Příloha č. 9: Lincoln Steffens (obrázek)	47
Příloha č. 10: David Graham Phillips (obrázek).....	47
Příloha č. 11: Samuel Hopkins Adams (obrázek).....	48

Zdroje příloh

Příloha č. 1: Hillstrom, L. C. (11/2009). Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era. V L. C. Hillstrom, *Defining Moments: The Muckrakers and The Progressive Era*. (stránky 3-4). Detroit, MI, USA: Omnigraphics, Incorporated.

Příloha č. 2: *Muckrakers*. (2014). Získáno 4. April 2014, z Wikispaces: <http://theprogressiveera202.wikispaces.com/Muckrakers>

Příloha č. 3: *Sheppard Software, US Presidents*. (2014). Získáno 2. May 2014, z Theodore Roosevelt: http://www.sheppardsoftware.com/History/presidents/Presidents_26_Roosevelt.htm

Příloha č. 4: *NNDB Tracking the entire world*. (2014). Získáno 24. April 2014, z Upton Sinclair profile: <http://www.nndb.com/people/657/000024585/>

Příloha č. 5: BLACKWELL, J. (2014). *1906: Rumble over 'The Jungle'*. Získáno 24. April 2014, z 1906: Rumble over 'The Jungle': <http://www.capitalcentury.com/1906.html>

Příloha č. 6: *Wikipedia The Free Encyclopedia*. (11. May 2014). Získáno 24. April 2014, z Ida Tarbell: http://en.wikipedia.org/wiki/Ida_Tarbell

Příloha č. 7: *Wikipedia The Free Encyclopedia*. (26. December 2012). Získáno 24. April 2014, z File: The History of the Standard Oil Company.jpg: http://en.wikipedia.org/wiki/File:The_History_of_the_Standard_Oil_Company.jpg

Příloha č. 8: *Library of Congress*. (2013). Získáno 24. April 2014, z Books That Shaped America: <http://www.loc.gov/exhibits/books-that-shaped-america/1900-to-1950.html>

Příloha č. 9: *Wikipedia The Free Encyclopedia*. (1. May 2014). Získáno 12. May 2014, z Lincoln Steffens: http://en.wikipedia.org/wiki/Lincoln_Steffens

Příloha č. 10: *Wikipedia The Free Encyclopedia*. (5. March 2014). Získáno 24. April 2014, z David Graham Phillips: http://en.wikipedia.org/wiki/David_Graham_Phillips

Příloha č. 11: *Tracking The Entire World*. (2014). Získáno 24. April 2014, z Samuel Hopkins Adams: <http://www.nndb.com/people/733/000048589/>

Přílohy

Příloha č. 1: Zvyšující se sociální propast (obrázek)

This 1906 political cartoon suggests that wealthy business owners gained their luxurious lifestyle at the expense of the working class.

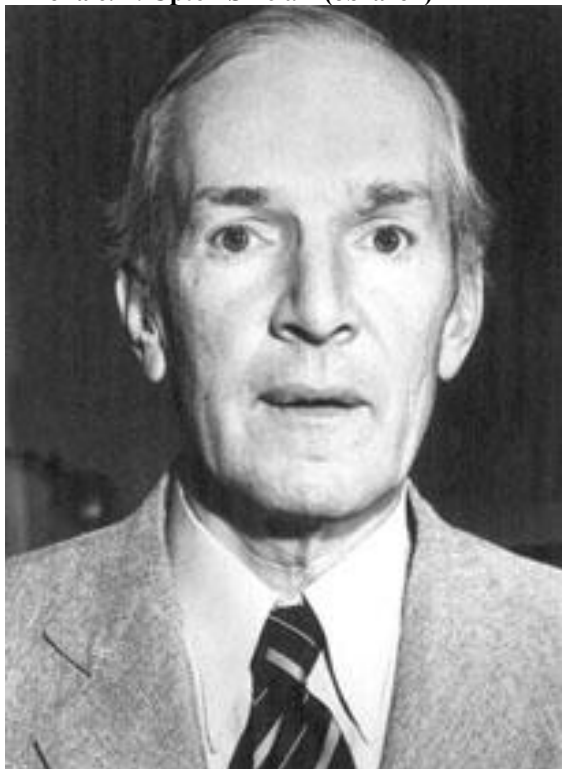
Příloha č. 2: Kreslený obrázek popisující tehdejší chápání muckrakingu (obrázek)

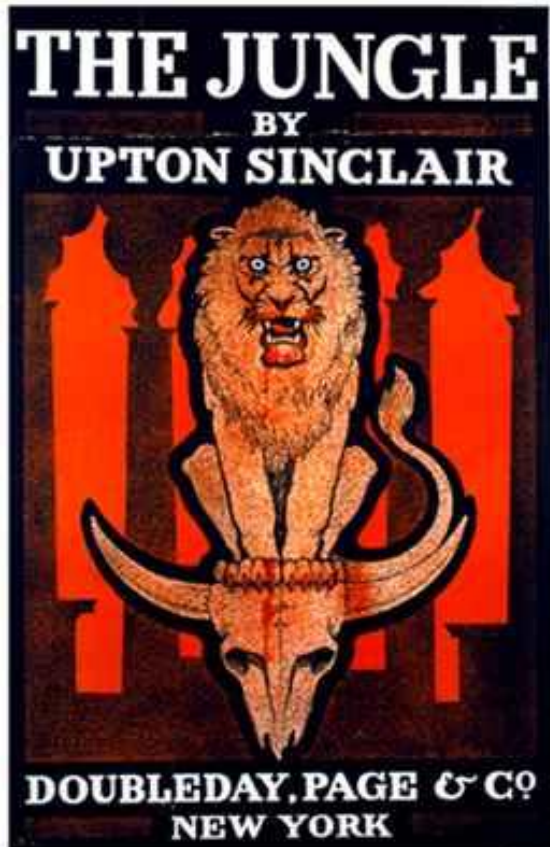
Příloha č. 3: Projev prezidenta Roosevelta roku 1906 (obrázek)

Příloha č. 4: Upton Sinclair (obrázek)

Příloha č. 5: Kniha Džungle, první vydání z roku 1906 (obrázek)

Příloha č. 6: Ida M. Tarbell (obrázek)

THE HISTORY OF THE STANDARD OIL COMPANY

BY

IDA M. TARBELL

AUTHOR OF

THE LIFE OF ABRAHAM LINCOLN, THE LIFE OF NAPOLEON BONAPARTE,
AND MADAME ROLAND: A BIOGRAPHICAL STUDY

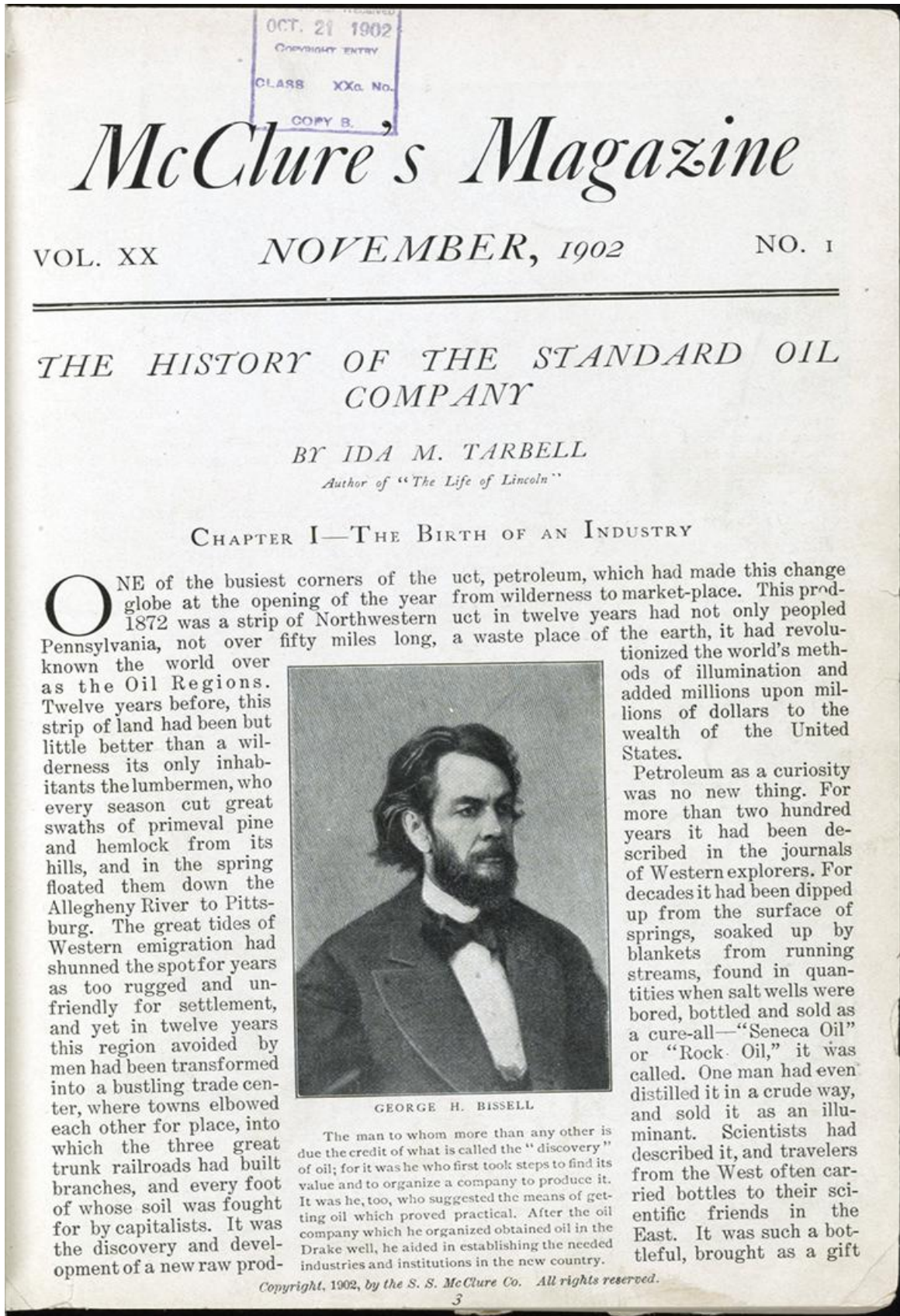
ILLUSTRATED WITH PORTRAITS
PICTURES AND DIAGRAMS

VOLUME ONE

NEW YORK
McCLURE, PHILLIPS & CO.
MCMV

Příloha č. 9: Lincoln Steffens (obrázek)

Příloha č. 10: David Graham Phillips (obrázek)

Příloha č. 11: Samuel Hopkins Adams (obrázek)

